

γερανομάτης ἐπίθ. ἀμάρτ. γερανομ-μάτης Κάρπ. (Μεσοχώρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **γεράνιος** καὶ τοῦ οὐσ. **μάτι**.

Ὁ ἔχων ὀφθαλμοὺς κυανοῦ ἀνοιχτοῦ χρώματος: Ἄσμ.

*Πέρα 'ς τὴ π-πέρα ρύμη μιὰ κ-κόρην ἀπὼ
ξαθ-θή, γ-γερανομ-μάτα, δεκαοχτὼ χρονῶ.*

Συνών. **γαλανομμάτης**. Πβ. τὸ Ἑλληνιστ. **γερανόφθαλμος**.

γερανομούσκουρος ἐπίθ. Πελοπν. (Μεσσ.) **γερανομούσκουρε** Τσακων.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. **γεράνιος** καὶ **μούσκουρος**.

Τράγος ἢ συνηθέστερον αἶξ μὲ κηλίδας λευκάς εἰς τὸ πρόσωπον ἢ τὸ τρίχωμα ἐπὶ βάθους κυανομέλανος.

γερανομπέτονο τό, ἀμάρτ. γερανομβίτονο Λέρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **γεράνι (I)** καὶ **μπετόνι**.

Ὁ κάδος δι' ἀντλησιν ὕδατος, ὁ προσδεδεμένος εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς ὀριζοντίας δοκοῦ τῆς ἀντλητικῆς συσκευῆς, τοῦ «γερανίου».

γερανόμυγα ἡ, Πελοπν. (Μεσσ. Παππουλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **γεράνιος** καὶ τοῦ οὐσ. **μνίγα**.

Τὸ δίπτερον ἔντομον μυῖα ἢ φιλόκρεως (*musca carnaria*). Συνών. **θρασόμυγα**, **σκουληκόμυγα**, **χαλκόμυγα**, **χρυσόμυγα**.

γερανομύτης ἐπίθ. Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **γεράνιος** καὶ τοῦ οὐσ. **μύτη**.

Ὁ ἔχων ὑποπράσινον τὴν ρῖνα ἔνεκα κακότητος, κυρίως εἰς στιγμὰς ἐκφράσεως ὀργῆς ἢ μίσους ἔνθ' ἄν.: *Μὴ βλέγῃς μ' αὐτὸύνονε τὸ γερανομύτη!* Γαργαλ.

γερανόξυλο τό, Λέρ.

Ἐκ τῶν οὐ. **γεράνι (I)** καὶ **ξύλο**.

Ἡ γερανόβεργα, δ ἰδ., ἔνθα καὶ συνών.

γερανοπαννένιο τό, ἀμάρτ. **γιρανουπαννένιου** Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν.)

Τὸ οὐδ. τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. **γερανοπαννένιος**.

Πάννινον κυανοῦ χρώματος ὕφασμα: *Ἐφαρι 'ς τοῦ λάκκου τὰ γιρανουπαννένια* ('ς τοῦ λάκκου=εἰς τὸν ἀργαλειόν).

γερανόπετρα ἡ, (I) Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **γεράνι (I)** καὶ **πέτρα**.

Εὐμεγέθης λίθος, τὸν ὅποιον κρεμοῦν εἰς τὸ ὀπίσθιον ἄκρον τῆς ὀριζοντίας δοκοῦ τοῦ «γερανίου», διὰ νὰ διευκολύνουν κατὰ τὴν ἀντλησιν τὴν ἄρσιν ἐκ τοῦ φρέατος τοῦ εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον ἀνηρτημένου κάδου.

γερανόπετρα ἡ, (II) ἀμάρτ. **γιρανόπιτρα** Ἀλόνν. Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν. Ἀκρ. Ψαχν.) Σκόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **γεράνιος** καὶ **πέτρα**.

Οἱ κρύσταλλοι τοῦ θειικοῦ χαλκοῦ, διὰ τῶν ὁποίων παρασκευάζεται τὸ διάλυμα πρὸς ψεκασμὸν τῶν ἀμπέλων κατὰ τοῦ περονοσπόρου ἔνθ' ἄν.: *Πάου ν' ἀγουράσου γιρανόπιτρα γιὰ νὰ ραντίσου τ' ἀμπέλ'.* Ἀκρ. Συνών. **γαλαζόπετρα**, **γαλατόπετρα** **χαλκός**.

γερανοπήγαδο τό, ἀμάρτ. **ἀερανοπήγαδο** Νάξ. (Φιλότ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. **γεράνι** καὶ **πηγάδι**.

Φρέαρ τοῦ ὁποίου τὸ ὕδωρ ἀντλεῖται τῇ βοήθειᾳ τοῦ «γερανίου»: *Τ' ἀερανοπήγαδο 'ὲν εἶναι βαθὺ ποτές.*

γερανόποδας ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **γερανός** καὶ **πόδι**.

Ὁ ἔχων τοὺς πόδας λεπτοὺς καὶ μακροὺς ὥς ὁ γερανός.

γερανός ὁ, γέρανος Κύθν. Πελοπν. (Καρδαμ.) Σίφν. — Λεξ. Βυζ. **ἀγέρανος** Ἀντίπαρ. Μύκον. Πάρ. (Νάουσ.) **ἀέρανος** Νάξ. (Γλυναῖδ. Φιλότ.) Πόντ. (Χαλδ.) **γερανός** κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) **γιρανός** Θεσσ. (Τσαγκαράδ.) Λέσβ. Λήμν. Μακεδ. (Κοζ.) Σάμ. **γερανό** Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) **γερανές** Σκῦρ. **ἀγερανός** Ἴος Κρήτ. (Πεδιάδ.) Πελοπν. (Μάν.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) **ἀγιρανός** Στερελλ. (Ἀράχρ.) **σγερανός** Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) **ἀσγερανός** Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) **εράνος** Κάρπ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Δαμαρ. Δανακ.) **ἀερανός** Νάξ. (Χώρ.) Πόντ. (Κρώμν.) **γερανιός** Μύκ. Πελοπν. (Μεγαλοχ.) Σίφν. Σχινούσ. Χίος — Λεξ. Βάιγ. Δημητρ. **γιρανιός** Σκόπ. **γιαρανιός** Θεσσ. **ἀγιαρανός** Θεσσ. **ραν-νιός** Λέρ. **αἰρανός** Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) **αἰγέρανος** Πόντ. (Χαλδ.) **οὐρανός** Ἴων. (Καραμπ.) Κάλυμν. Κυδων. Κῶς. (Καρδάμ.) Θηλ. **γερανῆ** Καλαβρ. (Μπόβ.) **γεραγία** Τσακων. Οὐδ. **γερανὶν** Πόντ. (Χαλδ.) Πληθ. **γερανά** τά, Καλαβρ. (Χωρίο Βουν.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. **γέρανος**. Ἡ μεταβολὴ τοῦ γένους καὶ τοῦ τόνου κατὰ τὰ ἄλλα ὀνόματα πτηνῶν εἰς -ός, ἀετός, πελαργός κλπ. ἢ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ οὐρανός πρὸς τὸ ὅποιον συνεσχετίσθη παρετυμολογικῶς, ὅθεν καὶ τύπ. **οὐρανός**. Πβ. Γ.Χατζιδ., MNE 1, 383. 2, 117. Ὁ τύπ. **σγερανός** διὰ προθετ. σ. Πβ. Χ.Παντελίδ., Byzant. Neugr. Jahrb. 6 (1927), 427. Οἱ τύπ. **ἀγερανός**, **ἀσγερανός**, **αἰρανός**, **αἰγέρανος** διὰ προθετ. α. Πβ. Γ. Χατζιδ., MNE 1, 227. Τὸ οὐδ. **γερανὶν** κατ' ἐπίδρασιν τοῦ **πουλλὶν**. Ἰδ. Ἀ.Α.Παπαδ., Ἱστορ. Λεξ. Ποντ. διαλ. ἐν λ. **γερανός**. Οἱ τύπ. **γερανός**, **ἀγέρανος**, **γερανιός**, **ἀγερανιός** καὶ παρὰ Σομ. καὶ ὁ **γερανός** παρὰ Βλάχ.

I) Τὸ ἀποδημητικὸν πτηνὸν γέρανος ἢ τεφρόχρους (*grus cinerea*), τῆς οἰκογ. τῶν γερανιδῶν (*gruidae*) διερχόμενον κατὰ σμήνη πρὸς βορρᾶν μὲν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνοιξέως, πρὸς νότον δὲ κατὰ τὸ φθινόπωρον κοιν. καὶ Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Οἶν. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: *Εἶδες τοὺς γερανούς πὺν περάσανε; κοιν. Ἡπεράσανε τὴν αὐγὴν γερανοὶ* Σίφν. *Ἄμα περνᾶν οἱ ἀγιρανοὶ κατὰ τ' θάλασσα, πάει οὐ ᾄ' μῶνας. Ἄμα γόρ' ζαν κατὰ τοὺν ἀνήφουρου, θά 'χουμ' ᾄ' μῶνα* Στερελλ. (Ἀράχρ.) *Περνοῦσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ πᾶσιν 'ς τὰ ζ-ζεστά μέρη* Κῶς (Καρδάμ.) *Ἐνας οὐρανός ἐπόμεινε 'ς τὸν κάμμο, ἐκουράστη ν-γι 'ὲν ἐμπορεῖ νὰ πετάσῃ αὐτόθι. Ἰὰ 'βγα νὰ δῆς τοὶ 'ερανοὶ πὺν περνοῦνε* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *Εὐτοὶ οἱ γερανοὶ εἶναι οἱ ὁδηγοὶ πὺν φέρουνε τὰ πουλλὰ τσαὶ ὕστερα πάλι τὰ πέρουνε οἱ ἴδιοι τσαὶ φεύγουνε αὐτόθι. Ὁ 'εράνος εἶναι μεγάλο βουλλὶ* Νάξ. (Δανακ.) *Ἀεράνοι πολλοὶ ἐρχοῦνδ' ἐνε μαζί* Νάξ. (Γλυναῖδ.) *Ἄμα δῆς γερανοὶ, νὰ ξέρῃς ὅτ' θὰ κάμη ἕνα παρατσαϊρό τσ' ὕστερα θὰ καλωσ' νέψη* Σκῦρ. *Ὡράκατε τί γεραγίε π' ἐπεράκαὶ ἐπέρει;* (εἶδατε τοὺς γερανούς πὺν ἐπέρασαν χθές;) Τσακων. *Τὰ θελιδόνᾳ κι ἀερανοὶ πᾶγ' νε 'ς τὸν ἀδδονιγον* (ἀδδονιγον=τόπον ὅπου οὐδέποτε πίπτει χιὼν, ἀχιόνιστον) Τραπ. *Ἐστὲ σπέρα ηῦρετε τί ἐπασέτσασι οἱ γερανοὶ; (χθὲς τὴν ἐσπέραν εἶδατε ὅτι ἐπερασιν οἱ γερανοὶ;) Μπόβ. Οἱ γερανοὶ πετοῦ σπηλὰ καὶ κᾶν-νουμ-μα στράτα* (οἱ γερανοὶ πετοῦν ὑψηλὰ καὶ κάμνουν, σχηματίζουν, μίαν γραμμὴν) Γαλλικ. *Πέρ' τσι ηῦρα νὰ πασ-σέσ-σουνε τὰ γερανά* (πέρυσι εἶδα νὰ περάσουν οἱ γερανοὶ) αὐτόθι. || Φρ. *Πᾶρτε*

γερανοὶ τ'ς πόνοι μας τσαὶ δώστε μας τ' γερωσύῃ' σας (προσφώνησις πρὸς τοὺς ἐμφανιζομένους πρὸ τῆς ἀνοίξεως γερανούς) Σκῦρ. || Παροιμ. Ἐχτὲς ἐπῆραν οἱ ἔρανοι τῇ γούνια του (ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτόντων τὴν πραγματικὴν ἡλικίαν των) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Οἱ γερανοὶ πῆρανε τῇ γούνια του (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Μῆλ. Ὅφες οἱ γερανοὶ ἐπεράσανε τῇ γούνια του (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Κρήτ. (Μυλοπότ.) Οἱ-ῖ-οἱ-ρανοὶ θὰ φέρῃν τ' γούνια τ' (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Κυδων. || Αἰνίγμ.

Οἱ ἔρανοι περάσανε, | τόσο λίοι πού 'τονε,
ἕνας εἶχε δυὸ δ' ἄθροός | κι ἄλλος δυὸ δ' ἀπίσω
κ' ἕνας γέρος γερανός | ἐν' ἀπίσω κι ἐν' ἄθροός
(ἦσαν τρεῖς ἐν ὄλῳ) Νάξ. (Ἀπύρανθ.). Τὸ αἰνίγμ. ἐν παραλλαγαῖς καὶ ἄλλαχ.

Τρακόσ' ἐξήδα πέδε γερανοί, δώδεκα χελιδόνια
μιὰ φωλιά ἐχτίζανε κ' ἐν' ἄβγὸ πυρῶνα
(ὁ χρόνος) Κρήτ. (Πεδιάδ.) || Ἄσμ.

Τὸ χρόνο οἱ-ῖ-ἄγερανοὶ περνοῦνε δυὸ σφετέρια,
δὲ μὲ λυπᾶσ', ἀγάπη μου, νὰ πέσω 'ς ἄλλα χέρια;
Κρήτ.

Σαρανταπέντε γερανοὶ τῷ ἕνας αἰτὸς 'ς τήμ-μέσιν,
ἐλάτε, κοπελ-λοῦες μου, ν' ἀλέσουμεν τὸ ρέσιν
(τὸ ρέσιν=σῖτος χονδροκομμένος) Κύπρ.

Κι ἀκοῦσαν γιαρανοῦ λαλιά κι ἀπ' ἀλαφίνα ζβόρου
(ζβόρου=λόγον, ὁμιλίαν) Θεσσ.

Μάννα, ποῖσο μ' παξιμάτ', αὔριν θὰ ξενιτεύω,
θὰ πάγῳ μὲ τὰ γέρανοι καὶ μὲ τὰ χελιδόνια
κι ἄερανοὶ κι ἄν κλώσκουνταν, ἐγ' ἄλλο 'κὶ γυρίζω

Κρώμν. 2) Τὸ πτηνὸν ἀγριόγαλλος, δὲ ἰδ. ἐνθα καὶ συνών. Στερελλ. (Ἀράχ. Δεσφ.) 3) Γεράνι I 1, δὲ ἰδ. Μύκ. Πελοπν. (Μεγαλοχ.) Σκόπ. Χίος — Λεξ. Βάιγ.: Ἔσπασε ὁ γερανὸς Μεγαλοχ. 4) Μηχανή χρησιμοποιουμένη πρὸς ἀνύψωσιν βαρῶν, ἰδίᾳ κατὰ τὴν φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν ἐμπορευμάτων, βαροῦλκον λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. Συνών. βίντσι, παλάγκο. Ἡ σημ. καὶ ἀρχ. 5) Μέγας ἥλος εἰς τὸν ὁποῖον ἀναρτᾶται ὁ λύχνος Χίος. 6) Εἶδος κυκλικοῦ χοροῦ τὸν ὁποῖον ἐκτελοῦν νέοι καὶ νεάνιδες κατὰ τὰς Ἀπόκρεω, κρατούμενοι χιαστὶ καὶ ἄδοντες εἰδικοῦ ρυθμοῦ ἄσμα-τα Ἀντίπαρ. Μύκ. Πάρ. (Λεῦκ. Νάουσ.): Χορεύαμε τὸν ἀγέρανο Λεῦκ. Τραγούδι τοῦ ἀγεράνου Νάουσ. Χορεύαμε πιά ἀράδα τὸν ἀγέρανο Ἀντίπαρ. Ἡ σημ. καὶ ἀρχ. Συνών. γεράνι 5. 7) Εἶδος παιδιᾶς, καθ' ἣν δύο παιδιὰ ἢ δύο ομάδες παιδιῶν λαμβάνουν θέσιν εἰς τὰ δύο ἄκρα σανίδος ὀριζοντίως τοποθετημένης ἐπὶ λίθου ἢ ξυλίνης δοκοῦ καὶ αἰωροῦνται ἐναλλάξ Εὐβ. (Κουρ.) 8) Παιδιά, καθ' ἣν οἱ παῖκται, σχηματίζοντες κύκλον, κρατοῦνται ἐκ τῶν χειρῶν καὶ ὀρχοῦνται πέριξ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν καθημένου εἰς τὸ μέσον τοῦ κύκλου. Οὗτοι ἄδουν «τὸ γέρανο τὸν πέπανο τὸ λυκοφαγώμενο», ἱστάμενοι καὶ προκαλοῦντες τὸν καθήμενον νὰ δείξῃ τὸ ἐν ἡ τὸ ἄλλο τῶν μελῶν τοῦ σώματός του, χαρακτηρίζοντες δὲ ταῦτα ἐμπαικτικῶς, ζητοῦν τέλος νὰ δείξῃ τοὺς ὀδόντας του· τούτου γενομένου ἀναφωνοῦν ἐν χορῷ: «λύκος! λύκος!» καὶ λύοντες τὰς χεῖρας τρέπονται εἰς φυγὴν, ὁ δὲ καθήμενος ἐγείρεται καὶ καταδιώκει αὐτούς. Ὁ ὑπ' αὐτοῦ συλληφθεὶς λαμβάνει τὴν θέσιν του καὶ ἡ παιδιὰ ἐπαναλαμβάνεται Πελοπν. (Καρδαμ.) — Ν.Πολίτ., Παροιμ. Δ, 143. 9) Τὸ ἐδώδιμον χόρτον ἐρωδιὸς τὸ γεράνιον (erodium gruinum), τῆς οἰκογ. τῶν γερανιδῶν (geraniaceae) Θράκ. (Πύργ.).

Ἡ λ. καὶ ὡς παρων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γερανός Θῆρ. Κεφαλλ. καὶ Ζουργανός Πάρ., ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γερανός Μακεδ. Παξ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γερανός Ἡπ.

Ρόδ. Γιρανός Λῆμν. Μακεδ. Ἀγερανός Πελοπν. (Μάν.) Γερανός Χίος.

γερανόσκοινο τό, ἀμάρτ. γερανόστσινο Λέρ.
Ἐκ τῶν οὐσ. γιράνι (I) καὶ σκoiνί.

Τὸ σχοινίον, τὸ προσδεδεμένον κατὰ τὸ ἐν ἄκρον εἰς τὴν «γερανόβεργαν» καὶ κατὰ τὸ ἕτερον εἰς τὸ δοχεῖον δι' οὗ ἀντλείται τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων.

γερανόστυλος ὁ, Κρήτ. Σῦρ. ἀερανόστυλος Νάξ. (Γαλανᾶδ. Γλυνᾶδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γεράνι (I) καὶ στῦλος.

Ὁ κάθετος στῦλος τῆς ἀντλητικῆς συσκευῆς τοῦ «γερανίου», ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ ὀριζοντία δοκός, ἡ «γερανόβεργα».

γερανούδα ἡ, ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γερανός καὶ τῆς παραγωγ. κατάλ. -ούδα.

Τὸ πτηνὸν κορακίας ὁ φλύαρος (coracias garrula), τῆς οἰκογ. τῶν κορακοφωνιδῶν (coraciidae). Συνών. χαλκοκουρούνα, χρυσοκαράκαξα.

γερανοφορεμένος ἐπίθ. Πελοπν. (Λιγούρ.) γερανιοφορεμένος Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γεράνιος καὶ τοῦ φορεμένος μετχ. τοῦ ρ. φορῶ.

Ὁ φορῶν ἐνδύματα κυανοῦ χρώματος ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ὡ χρυσοπράσινε μ' αἰτέ γερανιοφορεμένε,
πάλλι 'ς ἀγάπη μ' ἔβαλες, ἀναθεματισμένε

Σκῦρ.

Μιὰ γερανοφορεμένη | μοῦ 'χει τὴν καρδιά καημένη
δὲ μπορῶ νὰ τὴ γελάσω, | τὸ χεράκι τῆς νὰ πιᾶσω

Λιγούρ.

γερανοφόρος ἐπίθ. Μῆλ. Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γιρανουφόρους Στερελλ. (Ἀγόριαν.) γερανόφορος Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) Θῆλ. γερανιοφόρα Σίφν. ἔρανιοφόρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γεράνιος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -φόρος, δι' ἣν ἰδ. Γ.Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 251.

1) Ὁ φορῶν ἐνδύματα κυανοῦ χρώματος Πόντ. (Κερασ. Τραπ.): Ἄσμ.

Ἐμπροσ π' ἔρται ὁ καβαλλάρης ὁμάξ' νὰ ἐν' ὁ κύρη μ'
κ' ἐκεῖν' οἱ μαυροαλογάντ' ὁμάξ' νὰ εἶν' τ' ἀδέλφ' μ'
κ' ἐκεῖν' ἡ γερανοφόρος ὁμάξ' νὰ ἐν' ἡ μάννα μ'

Τραπ. 2) Οὐσ. α) Ὁ Θεός Πόντ. (Τραπ.): Ὁ γερανοφόρον ἀέτ' ἐθέλεσεν. β) Ἡ Παναγία Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σίφν.: Ἄσμ.

Καλέ, μὰ εἶδα ἴνηκες κ' ἡλειπες τόσην ὥρα;

χίλιες ιδέες ἤβαλα, μὰ τὴ ἔρανιοφόρα!

Ἀπύρανθ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Παναγία ἡ Γερανοφόρα Σίφν. 3) Ὁ χωροφύλαξ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ὁθωνος Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Στερελλ. (Ἀγόριαν.): Ἄσμ.

Γερανοφόροι ἔρχομαι | 'ς τοῦ Καβατζᾶ τὴ γερακιά,
γερανοφόροι καὶ πολλοὶ | καὶ λέου τ' εἶναι βασιλικοὶ
(γερακιά=ἡ ξυλοκερατέα· ἐκ μοιρολ.) Κίτ. Μάν. Συνών. ἀφεντικὸς Β5, σταυροφόρος, σταυρωτής.

γερανοφορῶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γερανοφόρος.

Φορῶ ἐνδύματα κυανόχροα.

